

de beslutningsstruktur i området giver anledning til.

Det gælder bl.a. på regionalplanområdet. I dag er der ikke mindre end fem regionplaner inden for hovedstadsområdet. En koordinering af dem er helt nødvendig for at sikre, at regionalplanlægningen for hovedstadsområdet udgør en helhed, hvor de enkelte planer ikke modarbejder hinanden. Regeringen er derfor også indstillet på meget nøje at følge den amtskommunale form for samarbejde om regionalplanlægningen i hovedstadsområdet.

Det er vigtigt, at Hovedstadsudvalgets koordinering sker gennem et konstruktivt samspil med amtskommunerne og kommunerne, og jeg vil derfor godt benytte debatten i dag til også at appellere til de kommunale parter i området om at medvirke til en sådan fællestækning. Det siger jeg så meget desto mere, fordi vi dermed er mest sikre på at kunne undgå statslige dikta-ter og lovindgreb, og det er klart, at det finder jeg meget vigtigt at undgå, for alt det, der er nævnt her, skal ske i respekt for det kommunale selvstyre.

En anden hovedopgave bliver gennemgangen af opgavefordelingen mellem de administrative niveauer. Regeringen nedsætter derfor inden for kort tid en opgavekommission, der skal gennemgå den eksisterende opgavefordeling mellem stat, amter og kommuner i hele landet. Det sker for at vurdere, om der er behov for ændringer i eller justeringer af den måde, vi i dag har indrettet os på.

Udgangspunktet for opgavekommissionens overvejelser vil være, at der skal gælde samme lovgivning for opgavefordelingen i hele landet, men det forhindrer naturligvis ikke, at der kan være tale om en større valgfrihed med hensyn til forankringen i henholdsvis amt og kommune, og jeg tror da også, man kan forudse, at der i dette arbejde kommer til at ske en vurdering af fordele og ulemper ved en uens indretning de to forskellige steder.

Det må imidlertid forventes, at kommissionen også vurderer, om der er andre regelsæt, som man her skal være opmærksom på. Den fleksible opgavefordeling, eller den fleksible opgaveløsning skal jeg måske snarere kalde det, hvor reglerne er de samme i hele landet, men hvor den faktiske udførelse af opgaverne lokalt er placeret hos den myndighed, der kan sikre den fagligt bedste og mest borgernære løsning, må vel være en af de muligheder, som man først og fremmest koncentrerer sig om i kommissionsarbejdet.

Kommissionen vil herudover særlig få til opgave at beskrive, hvordan den demokratiske kontrol med opgaveløsningen kan sikres, hvad angår de opgaver, der varetages af særlige selskaber eller af kommunale fællesskaber.

Kommissionen vil blive bredt sammensat, og det siger sig selv, at de kommunale parter bliver meget centrale i dette arbejde. Kommissionen skal afslutte sit arbejde med udgangen af 1998, så der vil være tid til både grundige analyser og overvejelser af fremadrettet karakter.

Et tredje initiativ, som jeg vil omtale, er moderniseringen af reglerne for Københavns Kommunes styre. Statsministeren var også kort inde på det, men jeg vil godt sige det lidt mere præcist, nemlig at jeg i næste folketingssamling vil fremsætte et lovforslag, der medfører ophævelse af den særlige københavnske styrelseslov. Hensigten er, at man inden kommunevalget i 1997 får indpasset Københavns Kommune i den almindelige kommunale styrelseslov. Det, som man på den måde kan sikre, er en modernisering af det kommunale styre i Københavns Kommune, og det hænger selvfølgelig også godt sammen med en række af de ting, der nu sker rundt omkring i byen i form af bydelsforsøg, som man netop om ganske få uger skal foretage de første valg til. Så det er der en logisk sammenhæng i.

Regeringen vil i overensstemmelse med Hovedstadskommissionens forslag anbefale, at Københavns Kommune indfører et udvalgsstyre, og at udvalgene selv vælger deres formand. Herved kan der sikres en tidssvarende og beslutningsdygtig struktur i kommunen. Der vil naturligvis blive taget højde for, at der på enkelte punkter skal være nogle tilpasninger til det, som vi kan kalde de helt særlige forhold, der eksisterer i København. Det kan f.eks. være antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer, som vel nødvendigvis må være lidt højere, end det er i resten af landet, og der skal også tages højde for gennemførelsen af bydelsforsøgene, sådan at der fortsat vil være lovhjælp til dem.

Jeg vil godt slutte med en understregning af, at regeringen på samme tid ser med alvor, men også med fremtidsro på problemerne i hovedstadsområdet. De skal simpelt hen løses, og vi kan konstatere, at potentialer er til stede. Med de nye initiativer, der nu tages, forsøger regeringen ad en ny vej at nå målet: en bedre økonomisk og erhvervsmæssig udvikling i hovedstadsområdet til gavn og glæde for hele Danmark.